

РЕШЕНИЕ

№ 1665

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **3223** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. - Германия, със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, чрез упълномощен адвокат, срещу Решение рег. № Р. 3000-462/10.03.2022 г. на директора на ТД митница П., Агенция "Митници".

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, издадено при нарушение на материалния закон, съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно възприета фактическа обстановка. В жалбата се твърди, че декларираната митническа стойност съответства на реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза. Според жалбоподателя чл. 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, декларираната стойност е реална, стоките са закупени, заприходени и осчетоводени именно по цената, която е била обявена при вноса, тази цена е реално заплатената от вносителя „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия. Жалбоподателят твърди, че в оспореното решени митническата администрация не е отчетела спецификата на търговските отношения между дружеството и международната търговска верига Lidl. В случая, не се касае за изолирана доставка, а за продължителни търговски отношения, свързани с

периодични доставки, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат. Твърди се, че за стоите от един си същи вид, каквито са внасяните тиквички, дружеството реализира печалба, изчислен за един по-дълъг едномесечен период, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. В проведените съдебни заседания жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен адвокат, който е депозирал писмени бележки, че поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на ТД Митници - П., чрез процесуалния си представител, оспорва депозиранията жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски. Представя писмени бележки с подробно изложени мотиви, като твърди, че искането в жалбата следва да бъде отхвърлено, защото при вземане на решение от страна на митническите органи в конкретния случай се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, а не данните за вноса за неопределено дълги периоди от време съгласно чл.148 параграф 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447. Твърди, че митницата търси доказателства, които да обосновават достоверността на високата декларирана от вносителя цена и за целта се изследват обстоятелства, свързани със стоката и нейното естество, обстоятелства, свързани с търговския партньор-продавач на конкретната стока. Посочва, че е вносителят е посочил, че ще прилага метод 1 /методът на договорената стойност по реда на чл.70 М./, но иска митническата стойност да се определи чрез прилагане на метод 4 /дедуктивен методи по реда на чл.74 §2 б. В от М./ и това искане противоречи на митническото законодателства- Регламент №952/2013г. /М./ и съществуващото законодателства не допуска вносителят да избира кой метод ще се прилага, а те се прилагат в точна последователност-от основен /по чл.70 М./ към вторични методи /по чл.74 М./. В заключение моли оспореното решение да бъде потвърдено като съдът вземе предвид изложените мотиви в Решение от 21.09.2023г. по дело С-770/2021г. на СЕС.

Административен съд София град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 16.04.2021 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 21BG003010026172R9, с вносител OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, в това число и пресни тиквички (стока № 3) с нето тегло 2400 кг.

В момента на подаване на митническата декларация (16.04.2021 г.) са декларирани следните данни:

За стока № 3 пресни тиквички с код по КН [ЕГН], с нето тегло 2400 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 3425,40 лв, преизчислена в €/100 кг. на 72,97 €/100 кг.2 Определената от ЕК за дата 16.04.2021 г. С. за тиквички с произход ERGA O., в това число и с произход Р Турция е 51,10 €/100 кг.

Съгласно разпоредбите на чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/24473, ако вноската стойност е по-голяма с повече от 8 % от С., се изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (51,10 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната

стока, декларираната вносна митническа стойност (72,97 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (51,10 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 582,05 лева⁴, размер отговарящ на размера на митото, което вносителят би платил при определената на 51,10 €/100 кг. за 16.04.2021г. С..

На 16.04.2021 г. с писмо с рег. № 32-123478 немското дружество OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. е уведомено, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG0Q3010026172R9 от 16.04.2021 г., е необходимо да представи доказателства, че стока № 3 (пресни тиквички) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението за стока № 3 - пресни тиквички, е внесено в пълен размер от пълномощника на OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. - „Ренус България“ ООД.

На 14.05.2021 г., „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник, съгласно пълномощно с рег.№ 38450 от 10.03.2021 на търговското дружество OGL F. T.

Lebensmittelvertrieb G., представя в законоустановения срок, посочен в чл. 75 Параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията фактури за продажба на първо търговско ниво, калкулация за продажната цена и др. документи. За стока № 3 - пресни тиквички, цялото количество от 2400 кг. е продадено на цена от 98,00 €/100 кг.

На 16.06.2021 г., с молба с вх. № 32-190679 „Ренус България“ ООД представя в МБ С. документи за стоката пресни тиквички, по митническа декларация с MRN 21BG003010026172R9 от 16.04.2021 г.: справки декларации за ДДС за дантелите периоди януари, февруари, март и април 2021 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021г.; подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021 г.

След проверка на представените доказателства митническите органи са установили следното:

За стока № 3 пресни тиквички, представената фактура за последваща продажба сочи, че тиквичките са продадени на цена от 98,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разходи в митническа декларация с MRN 21BG003010026172R9 от 16.04.2021 г.), изчислени на 98,95 €/100 кг⁵. Предвид горното, митническите органи считат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 582,05 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-268939 от 23.08.2021 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П., с което за стока № 3 - пресни тиквички по МД с MRN 21BG003010026172R9 от 16.04.2021г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75,

параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 582,05 лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 23.08.2021 г. В определения срок, от страна на търговското дружество OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. не е депозирано възражение срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стоката тиквички с нето тегло 2400 кг. по МД с 21BG003010026172R9 от 16.04.2021г.

В оспореното в настоящото производство Решение № Р. 3000-462/10.03.2022 на директора на ТД Митница – П. е разпоредено за стока № 3 от митническата декларация МРН 21BG003010026172R9 от 16.04.2021 г.- пресни тиквички да се коригират следните елементи данни /ЕД/: в ЕД 1/10 „режим“, като на основание чл. 75, пар. 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е отказано да се освободи предоставеното обезпечение в размер на 582,05 лева и същото е задържано като плащане на дължимото вносно мито.

Отделно от това, на основание чл. 75, пар. 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (16.04.2021 г.) до датата на събиране на дължимото мито.

В група данни 4 /информация за определяне стойността и данъците/ писванията се коригират по следния начин: ЕД 4/6 (Дължим размер на вноското мито – А00) вместо 438,45лв да се чете-307,02лв; ЕД 4/6 /дължим размер на вносно мито-А01/ да се чете 713,48 лв., ЕД 4/5 (ставка мито) да се чете 29.7282 ; ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо вместо 4644,56 лв. да се чете 4199,84 лв.; ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 928,91 лева да се чете 839,97 лв.

Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (А01) – 582,05 лв. да бъде взето под отчет. Определено е, че разликата от 88,94 лв. ДДС е недължимо внесена.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение на директор на ТД Митници - П.. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Приета е и съдебно - икономическа експертиза, изготвена от вещото лице В. Г., който съдът изцяло кредитира като обоснована, компетентна и неоспорена от страните.

Вещото лице дава заключение, че договорената и реално заплатена цена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. - Германия за закупуване на процесните стоки от Турция е следната:

1.1.К. (от турски език: тиквичка) (070993900000) с нетно тегло 1 200 кг. и ед. цена в размер на 0,624 евро. Обща стойност в размер на 748,80 евро. Посочени колети 240 броя;

1.2. К. (от турски език: тиквичка) (070993900000) с нетно тегло 1 200 кг. и ед. цена в размер на 0,624 евро. Обща стойност в размер на 748,80 евро. Посочени колети 240 броя;

В експертизата е направено заключение, че е отразена договорената и реално заплатена цена в счетоводната отчетност и в справките- декларации към НАП, като правилно са извършени записите.

В отговор на въпрос 4 „налице ли са условията по чл.70 от Регламент /ЕС/ на ЕП и на Съвета 952/2013г. за приемане на Митнически кодекс на Съюза за определяне на митническа стойност на база договорената стойност на стоките“ са посочени изследваните доказателства, като е отбелязано, че не е представен договор за

определяне на цената на процесните стоки- тиквички с произход Турция.

В заключение на въпрос №5 вещото лице по сочило, че сумата от 72,97 евро/100 кг. е с 42,80% по висока от определената от ЕК за дата 16.04.2021 г. С. за тиквички с произход ERGA O., в това число и с произход Р Турция в размер на 51,10 евро/100 кг. В съдебно заседание вещото лице е посочило, че стандартните вносни стойности /С./ за тиквички с произход ERGA O., в това число и с произход Р Турция в размер на 51,10 евро/100 кг. По този начин и в съдебно заседание е пояснено от страна на вещото лице, че договорената цена с турския доставчик надвишава съществено /с повече от 50 %/ стандартната вносна стойност, определена от ЕК за деня на вноса. В отговор на поставените въпроси, вкл. и от страна на жалбоподателя от писмените му бележки, вещото лице е пояснило в съдебно заседание, че вносна цена е цената на стоката в страната на произход, увеличена с разходите за застраховки и за транспорт, до границите на митническата територия на общността.

Във връзка с липсата на договор, вещото лице в съдебно заседание е направило пояснения, че няма договор за покупка на тиквичките, поради което в експертната оценка са възприети цените, които са от предоставената процесна фактура от турския доставчик, увеличена с разходите за транспорт, които са декларирани от жалбоподателя до влизане на територията на Европейската комисия. Във фактурата е посочено, че износьт е направен при условията Ex W. на INKOTERMS, като е представил в съдебно заседание справка на INKOTERMS. INKOTERMS е изпълнен с правила за международна търговия, които са публикувани от световната търговска камара и уреждат взаимоотношенията при продажба на даден вид стока и кой ще поеме разходите за транспортирането и всички последващи разходи. В случая Ex W. е първия ред, който посочва, че продавачът не поема никакви разходи и в момента, в който напуснат границата на завода, всички ангажименти за заплащане на налози са за купувача и така е записано и във фактурата.

След анализ на представените документи, вещото лице е установило, че в митническата декларация е записано каква е стойността за транспорт, застраховки и други разходи до мястото на навлизане на територия Европейската общност и това е причината в въпрос №5 да посочи, освен покупната цена, увеличена с разходите до митница С., от където е навлязла процесната стока.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт съгласно чл. 220, ал. 2 ЗМ. Същата и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и съдържа всички задължителни реквизити по чл. 59 от АПК, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Съгласно чл. 70, пар. 1 от М., уреждащ методът за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Параграф 2 на чл. 70 допълва, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Нормата на чл. 1, пар. 1, втора алинея от М. предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент №1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент №1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „О. – Ф. Т. Л.“ Г. е избрал да определи митническата стойност на внесените партиди стоки въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индикации, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М.. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело C-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида вносени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

По митническа декларация MRN 21BG003010026172R9, с вносител „О. - Ф. Т. Л.“ Г. са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци, с произход Република Турция, в тиквички с нето тегло 5 400 кг. - стока №3 . Тези зеленчуци са в обхвата на Приложение VII на Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (40) (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) №2454/93 на Комисията (41). По предписанието на чл. 181, § 2 от Регламента е предвидено, че за да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Според чл. 75, § 1 от Делегирания регламент продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците за целите на чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 са тези от Приложение VII към Делегирания регламент.

При действието на чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, ако митническата стойност на продуктите от част А към Приложение VII се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 М. и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8% от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. В тази хипотеза размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите се определя по фиксираната стойност при внос.

В тежест на вносителя е да докаже в едномесечен срок от продажбата на продуктите и в четиримесечния срок от датата на приемане на декларацията за поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 М., или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, § 2, б. "в" М. (вж. чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегирания регламент). Доказването на условията на освобождаване на партидата включва не само фактурата, а и всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от партидата (чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегирания регламент). Условие за освобождаване на гаранцията е представяне на удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. Иначе обезпечението се задържа чрез плащане на вносни мита (чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегирания регламент).

В случая декларираната митническа стойност на продуктите е по-висока с повече от 42.80% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Последващата реализация на стоките на цена, близка до себестойността им определя като непълно проведено доказване на освобождаването на партидата според условията, потвърждаващи правилно определяне на митническата стойност по метода на чл. 70 М.. Под "условия" по смисъла на чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 следва да се разбират всички обстоятелства, настъпили след пускането на стоките в свободно обращение в ЕС, които могат да потвърдят или да опровергаят достоверността на декларираната договорна стойност (така т. 79 от решението на СЕС по дело С-770/21). По разясненията в т. 82 от същото решение продажбата на загуба може да се възприеме като сериозна индикация за изкуственото завишаване на декларираната договорна стойност от вносителя, за да се избегне плащане на вносно мито или да се намали размера му.

Съдът споделя възраженията от страна на ответника, че трайните търговски отношения на вносителя и клиентите му, при които печалбата се постига в дългосрочен план, не представляват обстоятелство, потвърждаващо достоверността на декларираната договорна стойност. Разглеждането на конкретния внос като част от многото и във връзка с последващите продажби

по тях е в противоречие с чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент. Според посочената разпоредба декларираната договорна стойност се съотнася към фиксираната стойност при внос към момента на съставяне на декларацията. Затова и гаранцията, посочена в чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, обезпечава вноса по конкретната МД. Не се основава на позитивното право очакването на вносителя установяване на търговските отношения с клиенти, обуславящи продажби на занижена цена, да не е свързано с деклариране на митническа стойност, насочено към постигане на по-малки размери на митническите задължения. В контекста на тези отношения деклараторът може да "регулира" декларираната митническа стойност, така че да постигне печалба в произволно избран от него период. Рентабилната търговска практика не предполага продажба на загуба. При съмнения в способността си да докаже условията, потвърждаващи правилното определяне на цените по чл. 70 М. и в срока за доказване, вносителят е разполагал с възможността да определи митническата стойност по метода на чл. 74, § 2, б. "в" М..

Не е дължима отлика с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при вноса, като основание за съмнение у митническия орган в достоверността на декларираната стойност. Този довод се основава на т. 90 от цитираното решение на СЕС по дело C-770/21 и решението по дело C-291/15, към което се препраща. Позицията на СЕС по тези дела е, че разликата с повече от 50% между декларираната стойност на партидата внесени стоки и С. "...е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност...". Този извод не изключва наличието на основания за съмнения и при по-малки разлики на декларираната и С. в хипотезата на продажба на загуба, стига декларираната митническа стойност на продуктите да е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Това отклонение е юридическият факт, пораждащ тежестта на вносителя да докаже "..., че партидата от внесените стоки е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност." (вж. т. 93 от решението на СЕС по дело C-770/21).

С аргумент от чл. 75, § 5, ал. 3, във вр. с ал. 1 от Делегирания регламент задържането на обезпечението за плащане на вносни мита в размер, определен по фиксираната стойност при внос, е недопустимо, ако вносителят избере да определи митническата стойност по вторичния метод на чл. 74, § 2, б. "в" М., какъвто избор не е направен.

В този смисъл е и постановената след решението на СЕС практика на ВАС по аналогични спорове между същите страни: Решение № 11917 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. №826/2023 г., Решение № 10232 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848 от 09.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1852/2023 г., Решение № 11651 от 28.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1975/2022 г., Решение № 11610 от 27.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1948/2022г., Решение № 11327 от 20.11.2023 г. на ВАС по адм. д. №7245/2021 г., Решение № 11788 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8208/2021 г., Решение № 11757 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9654/2022 г., Решение № 11971 от

5.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11456/2021 г., Решение № 11994 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11037/2021 г., Решение № 1432 от 07.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10718/2022 г. на ВАС и др.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Предвид гореизложеното, Административен съд София град, Първо отделение, 21-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия срещу Решение № Р. 3000-462/10.03.2022г. на Директора на Териториална дирекция Митница П. при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия да заплати на Териториална дирекция Митница П., при Агенция „Митници“, направените по делото разноски в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: